

|| ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ||

ಅಧ್ಯಾಯ ಮುವತ್ತಾನಾಲ್ಕು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ ||

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ||

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಉದಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಕುರಿತು | ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು |
ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಾದರೂ ಅದನ್ನೇ ಕುರಿತು | ಮತ್ತು ಗುರುಲಕ್ಷಣಗಳ ಮುಂದುವರೆಸುವಾ || 1

ಅದೇ ಕಥೆಯ ಸಂಗತಿಯನು | ಅದೇ ಉದಿಯ ವೈಭವವ ವರ್ಣಿಸುವೆನು |
ಸದ್ಯದಲಿ ಕೇಳಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿಂದಿದನು | ಸುಖ ಸಮಧಾನವೀಯುವದದು || 2

ಕೆಟ್ಟ ರೋಗವದು ಎಲುಬಿನ ವ್ರಣ | ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ಆಗಲಾರದ್ದು ಶಮನ |
ಸಾಯಿ ಇತ್ತ ಉದಿಯ ಚರ್ಚನ | ವ್ಯಥೆಯ ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳಿಸಿತು || 3

ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಿಯ ಕಥೆಗಳದ್ದು | ಉದಾಹರಣಕ್ಕೆಂದು ಹೇಳುವೆನು ಒಂದು |
ಕೇಳಿದರೆ ಕೌತುಕವೆನಿಸುವದು | ಅನುಭವಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುವದರಿಂದ || 4

ನಾಶಿಕ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಲೇಗಾವ ಎಂಬಲ್ಲಿ | ಪದವೀಧರ ಡಾಕ್ಟರನೊಬ್ಬನ್ನಿದ್ದನಲ್ಲಿ |
ಅವನ ಅಣ್ಣನ ಮಗ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ | ಯಾವ ಔಷದದಿಂದಲೂ ಗುಣವಾಗದಾಗಿದ್ದ || 5

ತಾನೂ ವೈದ್ಯರೂ | ನಾನಾ ವಿಧ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದರು |
ಕುಶಲ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯಾ ತಜ್ಞರೂ | ಏನೂ ತಿಳಿಯದೇ ಸೋತರು || 6

ರೋಗವಿದ್ದಿತು ಎಲುಬಿನ ವ್ರಣ | ದುರ್ಧರ ವ್ಯಾಧಿಯಿದು ವಿಲಕ್ಷಣ |
ಎಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದರು ಪ್ರಯತ್ನ | ಯಾವ ಔಷದದಿಂದಲೂ ಗುಣ ಬರದು || 7

ದೇಶಿ ವಿದೇಶಿಯ ಎಲ್ಲ ಉಪಚಾರಗಳು | ಮಾಡಿ ಮುಗಿದವೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು |
ಶಸ್ತ್ರ ಕ್ರಿಯೆಯನೂ ಮಾಡಲು | ಒಂದಿಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ || 8

ಬಾಲಕನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದ | ಆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಅವ ತಾಳದಾದ |
ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡು ಪ್ರಾಣ | ಉದ್ವಿಗ್ನ ಮನರಾದರು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು || 9

ಪರಮಾವಧಿಯಾಯಿತು ಉಪಾಯಗಳದು | ವ್ಯಾಧಿ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದು |
ಇನ್ನುಳಿಯಿತು ದೈವತ್ವದ ಆರಾಧನೆಯೊಂದು | ಅದನೇ ಮಾಡಿರೆಂದರು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು || 10

ದೇವ ದೇವತೆ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯೊಬ್ಬರೂ | ಉಪಯುಕ್ತರಾಗದಾದರು |
ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಘಕೀರ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿರುವರು | ಎಂದು ಜನರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು || 11

ಆ ಶಿರಡಿಯ ಸಂತಪ್ರವರ | ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜ ಯೋಗೀಶ್ವರ |
ಕೇವಲ ದರ್ಶನದಿಂದ ವ್ಯಾಧಿ ಪರಿಹಾರ | ಮಾಡುವದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಕೇಳಿದರು || 12

ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು | ಇದೂ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು |
ಮಾತಾಪಿತರು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು | ದೇವರ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು || 13

ಎಂದರವ ಮಹಾನ ಘಕೀರನಿರುವನು | ಅವನು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಉದಿಯ ಹಚ್ಚುವನು |
ಅದರಿಂದ ದುರ್ಧರ ರೋಗಗಳ ಕಳೆಯುವನು | ಅನುಭವ ನೋಡಲೇನು ಹೋದದ್ದು || 14

ನಡೆಯಿರಿ ಅವನ ಪಾದಕೆ ವಂದಿಸೋಣ | ಈ ಕೊನೆಯ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿನೋಡೋಣ |
ಇದಾದರೂ ದೂರ ಮಾಡಲಿ ಆ ವ್ಯಾಧಿಯನ | ತರಣೋಪಾಯ ಇದೂ ಒಂದು || 15

ಬಳಿಕ ಆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು | ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು |
ಶಿರಡಿಗೆ ಸತ್ವರ ಬರಲು | ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಆತುರರಾಗಿ || 16

ಬಂದ ತಕ್ಷಣಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು | ಚರಣಕೊಂದಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದರು |
ಮಗುವಿನ ದುಃಖವ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು | ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತರು ಎದುರಿಗೆ || 17

ವಿಕಲರಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದು | ಸಾಯಿ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು |
ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯ ತುಂಬಿದ್ದು | ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದರು ಸಾಯಿಗೆ || 18

ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದೆ ಮಗು | ಅದರ ದುಃಖವ ನೋಡಲಾರದಾಗಿದೆ ನಮಗೂ |
ಹೊಳೆಯದಾಗಿದೆ ಏನೂ ಬುದ್ಧಿಗೂ | ನಮಗಂತೂ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದಾಗಿದೆ || 19

ಪುತ್ರನ ದುಃಖವ ನೋಡಲಾರದೇ | ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಬಹಳ ದಣಿದೆ |
ಅದಕೆ ಅಭಯ ಕರವಿವನ ಶಿರದೆ | ಇಟ್ಟು ವ್ಯಥೆಯ ಕಳೆಯಿರಿ || 20

ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ಕೇಳಿ | ನಾವು ಓಡಿ ಬಂದೆವಿಲ್ಲಿ |
ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿ ಬಂದೆವೀ ಚರಣಗಳಲಿ | ಜೀವದಾನವ ಯಾಚಿಸುವೆವು || 21

ಆ ಸಾಯಿ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ | ಆಶ್ವಾಸನೆಯಿತ್ತು ಹೀಗೆ |
ಮಶೀದಿಯ ಆಶ್ರಯಕೆ ಬಂದವರಿಗೆ | ಕಲ್ಪಾಂತದಲೂ ದುರ್ಗತಿ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ || 22

ಇನ್ನು ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರಿ | ಉದಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ರಣಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿರಿ |
ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿರಿ | ನಾಲ್ಕೆಂಟು ದಿನಗಳಲಿ ಗುಣವಾಗುವದು || 23

ಮಶೀದಿಯಲ್ಲ ದ್ವಾರಾವತಿಯಿದು | ಯಾರ ಕಾಲು ಇದರ ಭೂಮಿಯ ಮುಟ್ಟುವದು |
ಕೂಡಲೇ ಕ್ಷೇಮ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುವದು | ಇದರ ಪ್ರತೀತಿ ನಿಮಗೂ ಬರುವದು || 24

ಇಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಅರಾಮಾಗಿಲ್ಲ | ಹೀಗೆ ಕಾಲ ತ್ರಯಗಳಲ್ಲೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ |
ಈ ಮಶೀದಿಯ ಮೆಟ್ಟಲೇರಿದವರೆಲ್ಲ | ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗುವರು || 25

ಬಳಿಕ ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯನಾಂತು | ವ್ಯಥಿತನನು ಎದುರಿಗೆ ಕೂಡ್ರಿಸಲಾಯಿತು |
ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಾಬಾರ ಹಸ್ತ ಆಡಿತು | ಕೃಪಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿದರಾಗ || 26

ಈ ವ್ಯಥೆ ದೈಹಿಕವಿರುವದು | ದೈವಿಕವೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು |
ಅಥವಾ ದುರ್ಧರ ಮಾನಸಿಕದ್ದಿದ್ದು | ಅದೆಲ್ಲ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಮೂಲ ದೂರವಾಗುವದು ||27

ನೋಡಿದಾಗ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಮುಖ | ಕೂಡಲೇ ಕರಗಿತೆಲ್ಲ ದುಃಖ |
ರೋಗಿಗಾಯಿತು ಪರಮಸುಖ | ವಚನ ಪಿಯೂಷ ಪ್ರಾಶನದಿಂದ || 28

ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು | ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಿಂತರು |
ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು ವ್ಯಾಧಿಯಾದರೂ | ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಯಿತು || 29

ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಮೂವರೂ | ಬಾಬಾರ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆದರು |
ಆನಂದಿತರಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಹೋದರು | ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ತಮ್ಮೂರಿಗೆ || 30

ಈ ಚಮತ್ಕಾರ ಚಿಕ್ಕದೇನು | ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿತು ಎಲುಬಿನ ವ್ರಣವನು |
ಉದಿ ಮತ್ತು ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯನು | ಬೀರುವದೇ ಅಪೂರ್ವ ಉಪಚಾರ || 31

ಹೀಗೆ ಈ ಮಹಾಪುರುಷದರ್ಶನ | ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಲಭಿಸಲು ಆಶ್ವಾಸನ |
ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಕ ಆಶೀರ್ವಚನ | ಅದರಿಂದಲೇ ವ್ಯಾಧಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನ || 32

ಹೀಗೆ ಕೆಲದಿನ ಕಳೆದು | ವ್ರಣಕ್ಕೆ ಉದಿಯನು ಹಚ್ಚಿ ತಾ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದು |
ಗಾಯ ಒಣಗಿ ತುಂಬಿ ಬಂದು | ಹುಡುಗ ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾದ || 33

ಕೇಳಿದನು, ಮಾಲೇಗಾವದಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ | ಉತ್ಸುಕತೆಯಾಯಿತು ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆ |
ಎಂದು ಕೊಂಡು ಮುಂಬಯಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ | ಈ ಇಚ್ಛೆಯ ಪೂರೈಸಿಕೊಳಬೇಕು ||34

ಮುಂದೆ ಹೊರಟಾಗ ಮುಂಬಯಿಗೆ | ಮಾಲೇಗಾವ ಮತ್ತು ಮನಮಾಡಗಳೊಳಗೆ |
ಯಾರೋ ವಿಕಲ್ಪ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರವರ ಮನದೊಳಗೆ | ಅದರಿಂದ ಶಿರಡಿಯಾತ್ರೆ ನಿಂತಿತು || 35

- ಸತ್ಕಾರ್ಯದ ರೀತಿಯೇ ಹೀಗೆ | ಕುತ್ಸಿಕ ಜನ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವರು ಮೊದಲಿಗೇ |
ಆದರೆ ಬಲಿಬೀಳದೇ ಲೋಕ ಪ್ರವಾದಗಳಿಗೆ | ಕೊನೆಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಅವರಿಗೆ || 36
- ಬಳಿಕ ಸಂತದರ್ಶನವ ತ್ಯಜಿಸಿ ಹಾಗೇ | ನೆಟ್ಟಗೇ ಹೋದರು ಮುಂಬಯಿಗೆ |
ಉಳಿದ ರಜೆಯನು ಅಲೀಬಾಗದೊಳಗೆ | ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು || 37
- ಈ ರೀತಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿ | ಮೂರು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಾಲಾಗಿ |
'ಇನ್ನೂ ಅವಿಶ್ವಾಸವೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ' | ನಿದ್ರೆಯಲೀ ಮಾತು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು || 38
- ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೇ ಈ ಅಶರೀರ ವಾಣಿಯ ಕೇಳಿ | ಡಾಕ್ಟರ ವಿಸ್ಮಿತನಾದ ಮನದಲಿ |
ಹಿಂದೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಶಿರಡಿಯ ಪ್ರಯಾಣವನಲ್ಲಿ | ಅನ್ವರ್ಥ ಧ್ವನಿ ಎನಿಸಿತು || 39
- ಆದರೊಬ್ಬನಿಗೆ ದೂಷಿತ ಜ್ವರ | ಅವನಿಗೆ ಈ ಡಾಕ್ಟರರದೇ ಉಪಚಾರ |
ಅವನಿಗೆ ಅರಾಮಾದ ನಂತರ | ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡುವದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು || 40
- ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಖರವಾದ ಜ್ವರ | ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದು ಮಾಡಿದರೂ ಎಂಥ ಉಪಚಾರ |
ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಕಾಣದು ಇಳಿತರ | ಅದರಿಂದ ಬೇಗ ಹೊರಡುವದಾಗಲಿಲ್ಲ || 41
- ಬಳಿಕ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮನದಲ್ಲಿ | ಇಂದೇ ಇವನಿಗೆ ಜ್ವರ ನಿಂತಲ್ಲಿ |
ಶಿರಡಿಗೆ ಹೊರಟು ಬಿಡುವೆ ನಾಳೆ | ಕ್ಷಣದ ವಿಲಂಬವ ಮಾಡದೇ || 42
- ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ದೃಢ ಸಂಕೇತ | ಪ್ರಹರ ಪ್ರಹರಗಳಿಗೆ ಜ್ವರ ಇಳಿಯುತ್ತ |
ಸಫಲವಾಯಿತು ಅವರ ಅಭೀಷ್ಟ | ಡಾಕ್ಟರ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೊರಟರು || 43
- ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಂತೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋದರು | ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಚರಣಗಳಿಗೊಂದಿಸಿದರು |
ಬಾಬಾರೂ ಒಳಗಿದ್ದ ಅನುಭವವ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು | ನಿಜಸೇವೆಯ ಚಿತ್ತವನಿಸಿರಿಕೊಂಡರು || 44
- ಮಸ್ತಕದಲಿ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು | ಉದೀ ಪ್ರಸಾದವನು ಕೊಟ್ಟು |
ಅದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ ಮನದಿ ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು | ಬಾಬಾರ ಅಗಾಧಮಹಿಮೆಯನು ಕಂಡು || 45
- ನಾಲ್ಕು ದಿನ ನಿಂತರಲ್ಲಿ | ತಿರುಗಿ ನಡೆದರು ಆನಂದ ತುಂಬಿದೆ ಮನದಲ್ಲಿ |
ಮುಂದೆ ಹದಿನೈದೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ | ವಿಜಾಪುರಕೆ ವರ್ಗವಾಯಿತು ಬಡತಿ ಸಿಕ್ಕು || 46
- ಅಸ್ತಿವ್ಯಥದ ಕಾರಣದಿಂದ | ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಲಾಭ ಪಡೆದ |
ಸಂತ ಚರಣದ ಸವಿಯುಂಡ | ಕೊನೆವರೆಗೆ ಅದನೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ || 47
- ಒಮ್ಮೆ ಡಾಕ್ಟರ ಪಿಳ್ಳೆಯವರು | ನಾರು ಹುಣ್ಣಿನಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದರು |
ಜೀವಕ್ಕೇ ಬೇಸತ್ತರವರು | ಒಂದರ ಬಳಿಕೊಂದು ಏಳು ಹುಣ್ಣುಗಳಾದಾಗ || 48

ಬಾಬಾರದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಬಲು | 'ಭಾವೂ' ಎಂದೇ ಅವರನು ಸಂಭೋದಿಸುತ್ತಿರಲು
|ಭಾವೂರ ಕುಶಲ ಕ್ಷೇಮವನು ನಿತ್ಯದಲೂ | ಬಹಳ ಮಮತೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು || 49

ಸಂಜೆ ಮುಂಜಾವು ಮಶೀದಿಯಲಿ | ಭಾವೂರ ಸ್ಥಳ ಕಟಕಟೆಯ ಹತ್ತಿರದಲಿ |
ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಭಾವೂನ ಜೊತೆಯಲಿ | ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು || 50

ಚಿಲುಮೆ ಎಳೆಯುವಾಗ ಭಾವೂಬೇಕು | ಬೀಡಿ ಸೇರುವಾಗ ಭಾವೂ ಬೇಕು |
ನ್ಯಾಯ ನೀಡುವಾಗ ಭಾವೂ ಬೇಕು | ಭಾವೂ ಹತ್ತಿರವಿರದೇ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ || 51

ಹೀಗೆ ಅವರ ಸಂಗತಿ ಇರಲಾಗಿ | ಹುಣ್ಣಿನ ನೋವು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ |
ದುರ್ಧರ ದುಃಖೋದ್ವೇಗದಿಂದಾಗಿ | ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದರು ಭಾವೂ ಆಗ || 52

ಇಂಥ ದಾರುಣ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ | 'ಸಾಯಿ' ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮುಖದಲಿ |
ಈ ಯಾತನೆ ಸಾಕಿನ್ನು ಮರಣ ಬರಲಿ | ಎಂದು ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣು ಬಂದರು || 53

ಈ ದುಃಖ ಭೋಗಿಸಿ ಬೇಸತ್ತಿರುವೆ ಬಹಳ | ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ರಣಗಳು ಮೈಗೆಲ್ಲ |
ಇನ್ನಿದನು ನನ್ನಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ | ಎಂದು ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು || 54

ಶುದ್ಧಾಚರಣೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದು | ಏಕೆ ನನಗೀ ದುಃಖಾವಸ್ಥೆ ಬಂದದ್ದು |
ದುಷ್ಕರ್ಮದತ್ತ ಹೊರಳಿಯೂ ನೋಡದಿದ್ದು | ಏಕೆ ಈ ಪಾಪ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ || 55

ಮರಣಪ್ರಾಯ ಈ ನಾರಿನ ವೇದನೆ | ತಡಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟಿಲ್ಲ ನನಗಿನ್ನು ಸಹನೆ |
ಇದಕಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಬರಲಿನ್ನು ಮರಣ | ಮುಂದೆ ಮತ್ತಿದನು ಭೋಗಿಸೇನು || 56

ಇದನು ಭೋಗಿಸದ ಹೊರತು ಗತಿ ಇರದು | ಇದಕೆ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮಗಳ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುವದು |
ಪ್ರಾರಬ್ಧಯೋಗವೆಂದೂ ತಪ್ಪದು | ನಾಮಂದಮತಿಯು ಇದ ತಿಳಿದಿರುವೆ || 57

ಸುಖದಿಂದ ಪಡೆಯುವೆನು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಜನ್ಮ | ಆಗ ನಾ ಭೋಗಿಸುವೆ ನನ್ನ ಈ ಕರ್ಮ |
ಮಾಡಿರಿ ನನಗಿದೊಂದು ಧರ್ಮ | ಈ ಜನ್ಮದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿರಿ || 58

ಇನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದ ಜೀವನ ಸಾಕು | ಈ ಜೀವ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು |
ಇದೊಂದೇ ನನಗೆ ನೀವು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು | ಈ ಭೋಗಿಸುವದನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕು || 59

ಸಿದ್ಧಿರಾಜನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನಿಂತು | ಅಂತಃಕರಣ ದಯೆಯಿಂದ ತುಂಬಿತು |
ಡಾಕ್ಟರ ಪಿಳ್ಳೆಯವರ ಮೇಲೆ ವರ್ಷಿಸಿದರೆಂತು | ಕರುಣಾಮೃತವನದ ಸೇವಿಸಿರಿ || 60

ಬಳಿಕ ಆ ಭಕ್ತಕಾಮ ಕಲ್ಪದ್ರೂಮ | ನೋಡಿ ದುಃಖಾವಸ್ಥೆ ಪರಮ |
ಮಾಡಲದರ ಉಪಶಮ | ಏನು ಉಪಕ್ರಮವ ಹೂಡಿದರು || 61

ದೀಕ್ಷಿತರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದರು | ತಿಳಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳಿ ಬಾಬಾ ಅವರು |
ಅವನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳು ಎಂದರು | “ನಿರ್ಭಯನಾಗಿರು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ” || 62

ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿರೆಂದರು ಮತ್ತೂ | “ಏತಕೆ ವಿಚಾರ ಜನ್ಮಗಳ ಹತ್ತು |
ಭೋಗಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ದಿನಗಳು ಹತ್ತು | ಭೋಗಿಸುವಾ ಪರಸ್ಪರ ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡು || 63

ಮೋಕ್ಷ ಸ್ವಾರ್ಥ ಅಥವಾ ಪರಮಾರ್ಥ | ಇವುಗಳ ನೀಡಲು ನಾನಿರಲು ಸಮರ್ಥ |
ಇದುವೇ ಏನು ನಿನ್ನ ಪುರುಷಾರ್ಥ | ಅನರ್ಥದ ಮರಣವ ಬಯಸುತಿರುವಿ || 64

ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ ಅವನ | ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸಿಯೇ ಮುಗಿಸೋಣ |
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವನ | ಹೀಗೆಲ್ಲ ಭಯಪಡಬಾರದೆಂದೂ” || 65

ಡಾಕ್ಟರನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ | ಕೂಡಲೇ ತಂದರು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ |
ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಇದ್ದ ತೆಕ್ಕೆಯ ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಕೈಲಿ | ಬಾಬಾ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು || 66

ಇಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಬಲಬದಿಯಲ್ಲಿ | ಫಕೀರ ಬಾಬಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ |
ಬಾ ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿದ್ದುಕೋ ಇಲ್ಲಿ | ಏನೇನೋ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರು || 67

ಕುಳಿತುಕೋ ಉದ್ದವಾಗಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು | ಯಾವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಆರಾಮವೆನಿಸುವದು |
ಭೋಗಿಸದೇ ಸಂಚಿತ ಮುಗಿಯದು | ನಿಜವಾದ ಉಪಾಯ ಅದು ಒಂದೇ || 68

ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ಸುಖದುಃಖಗಳಿವು | ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಅಮೃತ ಅಥವಾ ವಿಷವಾಗಿರುವವು |
ಪ್ರವಾಹಪತಿತ ದ್ವಂದ್ವಗಳಿವು | ಅದರ ಹರ್ಷ ದುಃಖಗಳ ಗಣಿಸದಿರು || 69

ಬಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಿಸು | ಅಲ್ಲಾ ಮಾಲಿಕನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸು |
ಅವನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮನ ತೊಡಗಿಸು | ಅವನೆಲ್ಲ ಚಿಂತೆಯ ಹೊರುವನು || 70

ಚಿತ್ತ-ವಿತ್ತ-ಕಾಯಾ-ಮಾತು | ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕು |
ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನನ್ನೇ ನೆನೆಯತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು | ಅವನೇನು ಮಾಡುವನೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವದು || 71

ಆಗ ಡಾಕ್ಟರ ಪಿಳ್ಳೆ ಎಂದರು | ಹುಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿರುವರು |
ನಾನಾ ಸಾಹೇಬ ಚಾಂದೋರಕರ ಅವರು | ಆದರೂ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಗುಣವಿಲ್ಲ || 72

ಬಾಬಾ ಎಂದರು ‘ನಾನಾವ ಹುಚ್ಚು | ನೀನು ಸತ್ತು ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಆಪಟ್ಟಿಯ ಬಿಚ್ಚು |
ಇನ್ನು ಕಾಗೆ ಬಂದು ಹೊಡೆಯುವದು ಚುಂಚು | ಬಳಿಕ ನೀ ಆರಾಮಾಗುವಿ’ || 73

ಮಾತು ಕಥೆಗಳು ನಡೆದವು ಹೀಗೆ | ಅಬ್ಬುಲ್ಲ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ |
ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಹಣತೆಗಳಿಗೆ | ಆಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದರೆ || 74

ಮಶೀದಿ ಮೊದಲೇ ಚಿಕ್ಕದು | ಬಹಳ ಗದ್ದಲವಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರದು |
ಅಂಥದರಲ್ಲಿಯೇ ವಸತಿ ಪಿಳೈಯವರದು | ಅಬ್ಬುಲ್ಲನಿಗೆ ಓಡಾಡಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ || 75

ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ನಿಜ ಕಾರ್ಯದಲಿ ದಕ್ಷ | ಹಣತಿಗಳತ್ತಲೇ ಅವನದೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಯ |
ಅದರಿಂದ ಪಿಳೈಯವರತ್ತಾಯಿತು ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ | ಆಗ ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು || 76

ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾನಾದರೂ ಏನು ಮಾಡಿಯಾನು | ಆಗುವದನು ಅವ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಯಾನು |
ಪಿಳೈಯವರ ಚಾಚಿದ ಕಾಲನು | ತುಳಿದು ಬಿಟ್ಟನು ತಪ್ಪಿ || 77

ಮೊದಲೇ ಕಾಲಿಗೆ ಊತವಿತ್ತು | ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾನ ಕಾಲು ಬಿತ್ತು |
ಪಿಳೈಯವರ ಜೀವ ಅತಿ ಕಳವಳಿಸಿತು | ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆದರು ನೋವಿನಿಂದ || 78

ಒಮ್ಮೇಲೇ ಚಿಟ್ಟನೇ ಚೀರಿ | ನೆತ್ತಿಯ ತನಕ ನೋವು ಏರಿ |
ಬಾಬಾರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದರೀ ಪರಿ | ಕರುಣಾಪೂರಿತರಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು || 79

ವ್ರಣ ಒಡೆದು ಹರಿಯತೊಡಗಲು | ಪಿಳೈ ಅತ್ಯಂತ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದೊಳು |
ಒಂದೆಡೆ ನಡೆದಿತ್ತು ಅಳು | ಜೊತೆಗೇ ಆತ ಹಾಡತೊಡಗಿದರು || 80

“ಕರಮಕರ ಮೇರೆ ಹಾಲಪರ ತೂ ಕರೀಮ | ತೇರಾನಾಮ ರಹಿಮಾನ ಹೈಔರ ರಹೀಮ |
ತೂಹೀ ದೋನೋ ಆಲಮಕಾ ಸುಲ್ತಾನ ಹೈ” | ಜಂಹಾಮೆ ನುಮಾಯಾ ತೇರೀ ಶಾನ ಹಞೈ |
ಫನಾ ಹೋನೇ ವಾಲಾ ಹೈಸಬಕಾರೋಬಾರ | ರಹೇ ನೂರ ತೇರಾ ಸದಾ ಆಶಕಾರ |
ತೂ ಆಶಿಕಕಾ ಸದಾ ಮದದಗಾರ ಹೈ ||

ತಡೆ ತಡೆದು ಕಳೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು | ಜೀವ ಕಳವಳಿಸಿ ದೇಹ ವಿಕಲವಾಯ್ತು |
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು | ಈ ಆಟವೆಲ್ಲ ಬಾಬಾರದೇ ಎಂದು || 81

ಬಾಬಾ ಎಂದರು “ನೋಡು ಭಾವು | ಈಗ ಹೇಗೆ ಬದಲಿಸಿತು ಬಣ್ಣ” |
ಪಿಳೈ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಕಾಗಣ್ಣ | ಬಂದಿನ್ನೂ ಚಂಚು ಹೊಡೆಯುವದೇ || 82

ಬಾಬಾ ಎಂದರು “ನೀನಿನ್ನು ಹೋಗು | ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ವಾಡೆಯಲಿ ಮಲಗು |
ಇನ್ನು ಆ ಕಾಗೆ ಬರದೆಂದಿಗೂ | ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಚುಚ್ಚಲು || 83

ಇದೀಗ ಬಂದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇನೇ | ಆ ನಿನ್ನ ಕಾಲು ತುಳಿದವನೇ |
ಆ ಕಾಗೆ ನಿನ್ನ ಚುಚ್ಚಿದವನೇ | ನಾರಿನ ಬೇರು ಕಿತ್ತು ಬಿಟ್ಟು” || 84

ಎಲ್ಲಿಯ ಕಾಕ ಎಲ್ಲಿಯ ಕಾಗೆ | ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಿತೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ |
ಕಾಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾನ ರೂಪದೊಳಗೆ | ಆ ಮಾತಿಗೆ ಅನ್ವರ್ಥ ಹಚ್ಚಲಾಯಿತು || 85

- ಮಾತು ಅಲ್ಲ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮ ಲಿಖಿತ | ಕರ್ಮದ ಮೇಲೂ ಗೂಟದ ಜಡತೆ |
ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತ | ಭಾವೂಗೆ ಹಗುರವೆನಿಸತೊಡಗಿತು || 86
- ಉದೀ ಲೇಪನ ಉದಿ ಸೇವನ | ಇದೇ ಔಷಧ ಇದೇ ಅನುಪಾನ |
ಆಯಿತು ಸಮೂಲ ರೋಗ ನಿರಸನ | ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ || 87
- ಹೊರಟವು ಸಜೀವ ಏಳು ಜಂತುಗಳು | ನೋವಿನೊಳಗಿಂದ ಸಣ್ಣ ತಂತುಗಳು |
ಶಾಂತವಾದವು ದುರ್ಧರ ವೇದನೆಗಳು | ದುಃಖವು ಅಂತ್ಯಗೊಂಡಿತು || 88
- ತಿಳಿದು ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು | ಪಿಳೈಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮನದೊಳು |
ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುರಿದವು ಪ್ರೇಮಧಾರೆಗಳು | ಆ ಉದಾರಚರಿತನನು ಕಂಡು || 89
- ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳಿಗೆ | ಪಿಳೈಹಾಕಿದ ಬಿಗಿಯಾದ ಅಪ್ಪುಗೆ |
ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ಕಟ್ಟಿತು ಕುತ್ತಿಗೆ | ಮುಖದಲೊಂದು ಮಾತೂ ಬರಲೊಲ್ಲದು || 90
- ಹೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಭವವನು | ಮುಗಿಸುವಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಉದೀ ಪ್ರಭಾವವನು |
ಮನದಲ್ಲಿ ಭಾವವಿದ್ದಂತೆ ಇರುವದನು | ಇದೇ ಗ್ರಂಥದ ಗೌರವ || 91
- ಒಮ್ಮೆ ಮಾಧವರಾವ ಜೇಷ್ಠ | ಅವರ ತಮ್ಮ ಬಾಪಾಜಿ ಕನಿಷ್ಠ |
ಹೇಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರಲು ಅರಿಷ್ಠ | ಉದಿಯಿಂದ ಅಭೀಷ್ಟ ಹೊಂದಿದರು || 92
- ಈ ಉದಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ಹೀಗೆ | ಅದರ ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ಹೇಗೆ |
ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರಗಳಂಥೆಲ್ಲ ರೋಗಗಳಿಗೆ | ಅಪೂರ್ವ ಔಷಧ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ || 93
- ಇದ್ದಾಗ ಸಾವುಳ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ | ಪತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿತಾಗ ಜ್ವರ |
ಗ್ರಂಥಿಗಳುಧ್ವವಿಸಿದವು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ | ಆಗ ಬಹಳ ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು ಬಾಪಾಜಿಗೆ || 94
- ನೋಡಿ ಪತ್ತಿಯಾದದ್ದು ಹೈರಾಣ | ಅಂತೆಯೇ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಯೂ ಭಯಾಣ |
ಬಾಪಾಜಿಯಾದ ಭ್ರಾಂತಮನ | ಅವನ ದೈರ್ಯವೇ ಉಡುಗಿತು || 95
- ಅಂಥ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಓಡೋಡಿ ಹೋದ | ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದ |
ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅರುಹಿದ | ತನ್ನ ಸೋದರನ ಮುಂದೆ || 96
- ಎರಡು ಗಂಟುಗಳೆದ್ದಿವೆಯೆಂದ | ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರುವಳು ಬಹಳ ಜ್ವರದಿಂದ |
ನೀವೇ ಬಂದು ನೋಡಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ | ಲಕ್ಷಣ ಸರಿ ಕಾಣಲೊಲ್ಲದು || 97
- ಹೀಗೆ ದೈನ್ಯ ತುಂಬಿ ಬಾಪಾಜಿ ಹೇಳಲು | ಮಾಧವರಾಯ ಬೆಚ್ಚಿದ ಮನದೊಳು |
ಅವನ ಮುಖ ಬಿಳಚಿಕೊಂಡಿತು | ಮನ ಅಸ್ಥಿರವಾಯಿತು || 98

ಬಹಳ ವಿವೇಕಿ ಮಾಧವರಾವ | ಗ್ರಂಥಿ ಎಂದಾಗ ಹೆದರಿದನವ |
ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರದ ಅವಿಲಂಬತನವ | ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇರುವುದು || 99

ಪ್ರಸಂಗವು ಒಳ್ಳೆಯದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದು | ಕಾರ್ಯವು ಇರಲಿ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ಎಂಥದ್ದೂ |
ಮೊದಲು ಸಾಯಿಗೇ ಉಪಾಯ ಕೇಳುವುದು | ಶಿರಡಿಯಲಿ ಈ ಪ್ರಥಮೇ ಇದ್ದಿತು || 100

ಬಳಿಕವರು ಹೇಳುವರು ಹೇಗೆ | ಆಚರಿಸಬೇಕಲ್ಲ ಅದರ ಹಾಗೇ |
ಅವರದೇ ನಿವಾರಣೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಕ್ತರಿಗೆ | ಅಂಥ ಅನುಭವಗಳೆನೆಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಬೇಕು || 101

ಹೀಗಿರಲು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ | ಮಾಧವರಾಯ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ |
ಮೊದಲು ಹೋದ ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ | ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ || 102

ಎಂದರು ಜಯ ಜಯ ಸಾಯಿನಾಥ | ನಮ್ಮಂಥ ಅನಾಥರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರು ಸಮರ್ಥ |
ಇದೆಂಥ ಸಂಕಟ ಬಂದಿತು ನೋಡೆನ್ನತಾ | ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಿ || 103

ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಯಾರ ಬಳಿಗಿನ್ನು | ನಾವು ಹೋಗೋಣ ಯಾಚಿಸಲಿದನು |
ದೂರ ಮಾಡು ಆ ಅಬಲೆಯ ಯಾತನೆಗಳನು | ಆಶೀರ್ವಚನವ ನೀಡೆಮಗೆ || 104

ಈ ಸಂಕಟವ ಪರಿಹರಿಸು | ಈ ದುರ್ಧರ ಜ್ವರವ ಶಾಂತಗೊಳಿಸು |
ಯಾರೆಮಗೆ ರಕ್ಷಕರು ನಿನ್ನ ಹೊರತು | ನಿನ್ನ ಖ್ಯಾತಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ದೇವಾ || 105

ಹೋಗಲು ಅನುಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೆ | ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಅವನಿಗೆ |
“ಉದಿಯನಿಷ್ಟು ಕಳಿಸಿಕೊಡು ಅವಳಿಗೆ | ಈ ಅಪರಾತ್ರಿಯಲಿ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ || 106

ಯಾವ ಗಂಟು ಜ್ವರ ಯಾರಿಗೆ | ಅಲ್ಲಾ ಮಾಲಿಕ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಇರುವಾಗ್ಯೆ |
ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದುವಳು ಅನಾಯಾಸವಾಗೇ | ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗುವುದು || 107

ಮಾತ್ರ ನೀನು ಸೂರೋದಯದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ | ಹೋಗಿ ಬಾ ಸಾವುಳ ಬಾವಿಯವರೆಗೆ |
ಹೋಗುವ ಅವಸರ ಬೇಡ ಈಗ್ಯೆ | ಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರು || 108

ಹೋಗಿ ಬಾ ನೀ ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿದ್ದು | ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಿರರ್ಥಕ ಚಿಂತಿಸುವುದು |
ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಉದಿ ಹಚ್ಚಿ ಸೇವಿಸುವುದು | ಎಂದಾಗ ನಾವೇತಕೆ ಹೆದರಬೇಕು” || 109

ಕೇಳಿ ಬಾಪೂಜಿ ಹೆದರಿದ | ಅವನು ಬಹಳ ನಿರಾಶನಾದ |
ಮಾಧವರಾವ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಔಷಧದ ಎಲೆಯಿಂದ | ಈಗೇನೂ
ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದೆಂದು || 110

- ಒಂದು ಸಾಯಿಯ ಕೃಪೆಯ ಹೊರತು | ಔಷಧಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣವೆಂತು |
 ಈ ಮರ್ಮ ಮತ್ತು ಈ ಗುರುತು | ಮಾಧವರಾಯ ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿದಿದ್ದು || 111
- ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯ ವಂದಿಸಿ | ಕೊಟ್ಟರು ಉದಿಯ ಕಳಿಸಿ |
 ಉಳಿದ ಮಾಧವರಾಯ ಸ್ವಸ್ಥಮನವಾಗಿಸಿ | ಬಾಪಾಜಿ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದ || 112
- ಉದಿಯನ್ನು ನೀರಿಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಕುಡಿಸಲು | ಮೈಗೆಲ್ಲ ಅದನು ಲೇಪಿಸಲು |
 ಮೈಗೆಲ್ಲ ಬೆವರು ಬಿಡಲು | ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿತು || 113
- ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ | ಅರಾಮ ಎನಿಸಿತು ಪತ್ತಿಗೆ |
 ಗಂಟು ಮತ್ತು ಜ್ವರವಾಗಿ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ | ಬಾಪಾಜಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು || 114
- ಇತ್ತ ಮಾಧವರಾಯನೆದ್ದು | ಶೌಚ ಮುಖಮಾರ್ಜನಗಳ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು |
 ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಸಾವುಳ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಲೆಂದು | ದರ್ಶನಕೆ ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದರು || 115
- ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು | ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗೈದು |
 ಉದಿ ಸಮೇತ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು | ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ || 116
- ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಶೀದಿಯದು | ಕೇಳಿಸಿತು ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು |
 “ಶಾಮಾ ವಿಲಂಬ ಮಾಡಕೂಡದು | ಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾ” || 117
- ಅತ್ತಿಗೆ ನರಳುತ್ತಿರಬಹುದು | ಎರಡೆರಡು ಗಂಟುಗಳ ನೋವು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಬಹುದು |
 ತಳಮಳಿಸುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು | ದಾರಿಯಲಿ ಹಳಹಳಿ ಭಾವನಿಗೆ || 118
- ಬಾಬಾ ಏನೋ ಆದೇಶ ನೀಡಿದ್ದು | ಬೇಗನೇ ತಿರುಗಿ ಬಾ ಎಂದೇಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು |
 ಅದರಿಂದ ಶಾಮಾ ಹೆದರಿಕೊಂಡು | ಭರಭರನೆ ದಾರಿಯ ಕ್ರಮಿಸಿದರು || 119
- ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಸಾವುಳ ಬಾವಿಗೆ | ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಮುಟ್ಟುವವರೆಗೆ |
 ಹೊಸಲ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಾಗ್ಯೆ | ಆಶ್ಚರ್ಯವನು ಕಂಡರು || 120
- ಯಾವಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರವಿತ್ತು | ಅವಳು ಚಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು |
 ಮಾಧವರಾಯರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು | ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟರು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವ ನೋಡಿ || 121
- ಆಗ ಬಾಪೂಜಿಗೆ ಕೇಳಲು | ಇವಳಂತೂ ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ತೊಡಗಿರುವಳು |
 ಈ ಗುಣವೆಲ್ಲ ಇರುವದು ಬಾಬಾರ ಉದಿಯೊಳು | ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಎಂದು ಬಾಪಾಜಿ ಹೇಳಿದ || 122
- ಎಂದ ನಾ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಉದಿ ಕುಡಿಸಿದೆ | ತಿಕ್ಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ಮೈಗೆಲ್ಲ ಹಚ್ಚಿದೆ |
 ತತ್ಕಾಲವೇ ಬೆವರಿನಿಂದಾಯಿತು ಮೈಯೆಲ್ಲ ಒದ್ದೆ | ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ || 123

- ಮುಂದೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ವೇಳೆಗೆ | ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು ನೆಟ್ಟಗೆ |
 ಗಂಟು ಕರಗಿದವು ಜ್ವರ ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ | ಇದೆಲ್ಲ ಮಹಿಮೆ ಬಾಬಾರದು || 124
- ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡಿ | ಕೂಡಲೇ ನೆನಪಾಯಿತು ಬಾಬಾರ ನುಡಿ |
 ತಡ ಮಾಡದೇ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಿಡಿ | ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಮನದಲ್ಲಿ || 125
- ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದು | ಚಹ ಕುಡಿದು ಮಾಧವರಾವ ತಿರುಗಿ ಬಂದು |
 ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಬಾರ ಕಂಡು | ಮೊದಲು ಚರಣಕೊಂದಿಸಿದ || 126
- ಎಂದ ದೇವಾ ಏನು ನಿನ್ನಾಟವಿದು | ನೀನೆ ಮನವ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳಿಸುವದು |
 ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎಬ್ಬಿಸುವದು | ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವವನೂ ನೀನೆ || 127
- ಬಾಬಾ ಅದಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿತ್ತುದು | “ನೋಡು ಕರ್ಮದ ಗತಿ ಗಹನವಿರುವದು |
 ನಾನು ಮಾಡುವವನೂ ಅಲ್ಲ ಮಾಡಿಸುವವನೂ ಅಲ್ಲದಿದ್ದು | ಕರ್ತೃತ್ವವನು ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟುವರು || 128
- ಕರ್ಮಗಳಾವವು ಘಟಿಸುವವು ಅದೃಷ್ಟವಶದಲ್ಲಿ | ಸಾಕ್ಷೀಭೂತನಾಗಿರುವೆ ಮಾತ್ರ ನಾನಿಲ್ಲಿ |
 ಆಡುವ ಆಡಿಸುವವ ಆ ಅನಂತನಿರುವನಲ್ಲಿ | ಕೃಪಾವಂತನೂ ಅವನೊಬ್ಬನೇ || 129
- ನಾನಲ್ಲ ದೇವರು ಅಲ್ಲ ಈಶ್ವರ | ‘ಅನಹಲಕ’ ನಾನಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ನಾ ಪರಮೇಶ್ವರ |
 ನಾನಿರುವದು ‘ಯಾದೇಹಕ’ ಮಾತ್ರ | ಅಲ್ಲಾನ ದೀನ ದಾಸ ನಾನು” || 130
- ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ | ಅವನ ಆಭಾರ ಮನ್ನಿಸಿ |
 ಅವನಿಗೆಲ್ಲ ಭಾರವ ಒಪ್ಪಿಸಿ | ಆಗ ಅವನೇ ಭವಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ || 131
- ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಇರಾಣಿಯವನದು | ಅನುಭವ ಕೇಳಿರಿ ಮಹತ್ವದ್ದು |
 ಅವನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನದು | ಬಾಯಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತು ತಾಸು ತಾಸಿಗೆ || 132
- ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ಮೈ ಮಣಿತ ಬಂದು | ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಿಗಿದು ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವದು |
 ಅತ್ಯವಸ್ಥವಾಗಿ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪುವದು | ಒಂದೂ ಉಪಾಯ ನಡೆಯದದಕೆ || 133
- ಅವನ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನಿದ್ದ | ಆತ ಉದಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ವರ್ಣಿಸಿದ |
 ಎಂದ ಇಂಥ ರಾಮಬಾಣ ಔಷಧ | ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಾರದು || 134
- ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಪಾರ್ಲೆಗೆ | ಉದಿಯ ಬೇಡಿರಿ ದೀಕ್ಷಿತನ ಬಳಿಗೆ |
 ಇರುವದದು ಅವನ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗೆ | ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಾತ ಕೊಡುವನು || 135
- ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಉದಿಯನೊಂದಿಷ್ಟು | ಸಾಯಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನಿಟ್ಟು |
 ಕುಡಿಸಲು ಶಟಿಬೇನೆ ಹೋಗುವದು ಬಿಟ್ಟು | ಸೌಖ್ಯಾನಂದವನು ಪಡೆಯುವಿರಿ || 136

- ಆ ಪಾರಶಿಯವ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ | ದೀಕ್ಷಿತರಿಂದ ಉದಿ ಬೇಡಿ ತಂದ |
ಮಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದ ನಿತ್ಯನೇಮದಿಂದ | ಅದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದಳವಳು || 137
- ತಾಸು ತಾಸಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದವಳು | ಉದಿಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಆರೋಗ್ಯ ಪಡೆದಳು |
ಏಳು ಏಳು ತಾಸುಗಳು | ಅಂತರ ಬಿದ್ದಿತು ಅವಳ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ || 138
- ತಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು | ಏಳು ತಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದು |
ಮತ್ತೆ ಕೆಲದಿನಗಳ ಕಳೆದು | ಸಮಗ್ರ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು || 139
- ಹರ್ದಾದ ಹತ್ತರ ಇದ್ದ ಊರೊಂದು | ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದು |
ಅವನು ಮೂತ್ರದ ಹರಳಿನ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ | ಬಹಳ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದನು || 140
- ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಬಿಟ್ಟರೆ | ಅದಕಿಲ್ಲ ಉಪಾಯ ಬೇರೆ |
ಅದಕೆ ಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೀಣರು ಇದ್ದರೆ | ನೋಡಿರೆಂದು ಜನರೆಂದರು || 141
- ರೋಗಿಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿತು | ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದಾಯಿತು |
ಮರಣೋನ್ಮುಖರಂತೆ ಶರೀರ ಬಡವಾಯಿತು | ದುಃಖವು ತಡೆಯದಂತಾಯಿತು || 142
- ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವದು ಧೈರ್ಯ | ಆದರೆ ಆ ರೋಗಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಸ್ಥೈರ್ಯ |
ಸುದೈವದಿಂದ ಕಳೆಯಿತವನ ನಷ್ಟಚರ್ಯ | ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳಿರಿ || 143
- ಇತ್ತ ನಡೆದಾಗ ಈ ಪ್ರಕಾರ | ಆ ಗ್ರಾಮದ ಇನಾಮದಾರ |
ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಭಕ್ತವರ | ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರುವದು ತಿಳಿಯಿತು || 144
- ಬಾಬಾರ ವಿಭೂತಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ | ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಇರುವದು ನಿರಂತರ |
ರೋಗಾರ್ತರ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಅವರ | ಉದಿಕೊಡಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು || 145
- ಇನಾಮದಾರರು ಕೊಟ್ಟ ಉದಿಯನು | ಮಗ ತಂದೆಗೆ ನೀರಿನಲಿ ಕುಡಿಸಿದನು |
ಐದು ನಿಮಿಷಗಳೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ | ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರವಾಯಿತು || 146
- ಉದಿ ಪ್ರಸಾದವು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು | ಮೂತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಹರಳು ಒಳಗೇ ಕರಗಿತು |
ಮೂತ್ರದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಜಾರಿತು | ಆರಾಮವಾಯಿತು ಕೂಡಲೇ || 147
- ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥ ಮುಂಬಾಪುರಿಯವ | ಕಾಯಸ್ಥ ಪ್ರಭು ಜಾತಿಯವ |
ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಸವ | ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅತ್ಯವಸ್ಥಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು || 148
- ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಪಾಯಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು | ಗುಣವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ |
ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಜೀವ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡು | ಅವನಂತೂ ಬಹಳ ಬೇಸತ್ತು || 149

- 'ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ | ವಿಖ್ಯಾತನಾದ ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನಿದ್ದ |
 ಈ ಗೃಹಸ್ಥ ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ | ಶಿರಡಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟನು || 150
- ಪ್ರಸೂತಿಯ ಸಮಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುವದು | ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಹತ್ ಸಂಕಟ ಕಾಲವದು |
 ಒಮ್ಮೆ ಮನದ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು | ಹೊರಟನು ಶಿರಡಿಗೆ ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ || 151
- ಏನು ಆಗುವದೋ ಆಗಲಿ | ಆದರೆ ಅದು ಬಾಬಾರ ಸನ್ನಿಧಾನದಲಿ |
 ಹೀಗೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಮನದಲಿ | ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತರು || 152
- ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು | ಶಿರಡಿಯಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿರಲು |
 ಪೂಜೆ ಅರ್ಚನೆ ಸಾಯಿಯ ಸಹವಾಸದೊಳು | ಇಬ್ಬರೂ ಆನಂದದಲಿದ್ದರು || 153
- ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕ್ರಮಿಸಿತು | ಪ್ರಸೂತಿ ಸಮಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು |
 ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಚಿಂತೆ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು | ಈ ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರಾಗುವದು ಹೇಗೆಂದು || 154
- ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಸೂತಿಯ ದಿನ ಬಂತು | ಗರ್ಭದ್ವಾರದ ಮಾರ್ಗಕಟ್ಟಿತ್ತು |
 ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಚಾರ ಬಿತ್ತು | ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವದೆಂದು || 155
- ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಯಾತನೆ ಯಾಗತೊಡಗಿತು | ಏನು ಮಾಡಲೂ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು |
 ಮುಖದಲಿ ಬಾಬಾರಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಡೆಯಿತು | ಅವನಲ್ಲದಿನ್ನಾರಿಗೆ ಕರುಣೆ ಬಂದೀತು || 156
- ನೆರೆಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರೋಡಿ ಬಂದರು | ಬಾಬಾರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು |
 ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರಿನಲಿ ಉದಿಯ ಕಲಿಸಿದರು | ಕುಡಿಸಿದರದನು ಹೆರುವವಳಿಗೆ || 157
- ಐದೇ ಐದು ನಿಮಿಷದಿ | ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ |
 ಚೈತನ್ಯ ಹೀನವಾಗಿತ್ತು ಮಗು ಗರ್ಭದಿ | ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿ ಹೊರಬಂತು || 158
- ಹೋಗಲಿ ಆ ಗರ್ಭದ ಕರ್ಮಗತಿ | ಆದೀತು ಮತ್ತೆ ಗರ್ಭಪ್ರಾಪ್ತಿ |
 ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಪಡೆದಳು ಭಯನಿರ್ಮುಕ್ತಿ | ಆರೋಗ್ಯವಂತಳಾಗುಳಿದಳು || 159
- ವೇದನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಗರ್ಭ ಪ್ರಸವಿಸಿತು | ಸುಖದಿಂದಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು |
 ಮಹತ್ ಚಿಂತೆಯ ಕಾಲ ದಾಟಿತು | ಜನ್ಮದ ಋಣಿಯಾದಳು ಬಾಬಾಗೆ || 160
- ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ಇದಕಿಂತ ರಸಭರಿತ | ಕೇಳಿ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನ ತುಂಬುತ್ತ |
 ಚಿಕಿತ್ಸನದ ಗುಣ ಹೋಗುತ್ತ | ಭಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ದೊರಕುವದು || 161
- ನಮ್ಮದು ನಿರಾಕಾರದ ಉಪಾಸನೆ | ನಾವು ಕೊಡಲಾರೆವು ದಕ್ಷಿಣೆ |
 ನಾ ಬಾಗಿಸಲಾರೆನು ಶಿರವನೆನೆ | ಮಾತ್ರ ನಾವು ದರ್ಶನಕೆ ಬರುವೆವು || 162

- ಕೃತನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆ | ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳ ಕಂಡಾಗ್ಯೆ |
 ದಕ್ಷಿಣೆಯಿತ್ತು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗೆ | ಎನುವರಿದೇನು ಚಮತ್ಕಾರವೆಂದು || 163
- ಉದಿಯ ಅಪೂರ್ವ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ | ನೇವಾಸಕರರ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ |
 ಹೇಗೆ ಹಾವಿಗೆ ಕುಡಿಸಿ ಹಾಲು | ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವ ರಕ್ಷಿಸಿದರು || 164
- ಇಂಥವೆಲ್ಲ ಕಥೆಗಳು ಉತ್ತಮ | ಕೇಳಲು ಉಕ್ಕುವದು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮ |
 ಸಂಸಾರ ದುಃಖದ್ವಾಗುವದು ಉಪಶಮ | ಇದಕಿಂತ ಪರಮಸುಖಿಯಾವುದು || 165
- ಅದಕೇ ಹೇಮಾಡನೆನ್ನುವ ವಿನಂತಿಸುತಲಿ | ವಂದನೆಗೈದು ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ |
 ಪ್ರೇಮ ನೀಡಬೇಕು ಶ್ರೋತೃ ಹೃದಯದಲಿ | ನಿಜ ಸಚ್ಚರಿತೆಯನಾಲಿಸಲು || 166
- ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ | ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ |
 ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೇ | ಉದೀ ಮಹಿಮಾನಾಮ ಚತುಃಸ್ತ್ರೀಶತ್ತಮೋದ್ಯಾಯಃ
 ಸಂಪೂರ್ಣಃ ||

|| ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

|| ಶುಭಂ ಭವತು ||